

קבו.

מפנין פרק שמונה עשר שבת

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם נָא
מִצְאֹתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֶל נָא
תַּעֲבֹר מֵעַל עֲבֹדְךָ:
בראשית יח ג

הגהות הב"ח

(א) גב' שלא יגמור סולו
(דילמא וכו' גומות) תא"מ
וני"ב ס"א נמחק: (ב) שם או
דילמא גברא וגברא:

גליון הש"ס

גמרא גדולה הכנסת
אורחים. ע"י צ"מ דף פו
ע"א ונתוספות שם ד"ה
חז"ה:

מוסף רש"י

שלא יגמור כבודו. אם
לא היו שם אלא ארבע או
חמש קופות, שמחירו לו
במקום שיש, יותר, כאלו לא
היהו לעשות כולן ויגמלו
את הרפסה, דלמא היה זה
גומא ומשוה לה (ביצה 17).
והדן את השמיר לכך
ודות. על כל ששפסד עליו
אמור שמתחיל לעבוד
שפסד בצדדיו שאין כן, שם
אחיה מדין כן ידעו אומן
מן השמים לזכות
פ"א ע"ב

רבינו חננאל

ולתן זה האמור כאן,
הוא שיעור חשבונות ששינוי
במשנתו. ואצ"ל דלא
איתאמרא בהדיא בנמרא
דילן, הלא איתפרש בהלמוד
ר' זירעא שאל
לר' אשיה כמה שיעור
הקופות, א"ל ללמוד סתום
מן הלמוד דהנינן תלמידי
בג' קופות של ג' ג'
סאין תורמינן תלמידי
ושיעור לתת חצי כור והוא
ט"ז סאין. נמצא שיעור
המשנה והברייתא שיעור
אחד, וכדאוקמא רבסא דר
המיתנין ד' מה, והנין
שמעתא דא סלקא. ועלה
קמבעיא לן מוטריס בהירוא
עדף או מוטריס בשוי דבני
דבני עובדא בשוי דבני

לְאֹדֹר: **לְהַסְפֵּק.** לְהַאֲרִיל לְבַהֲמָמוֹ:
מִשְׁמָחוֹ הָיָה כִּי בִּרְאָה וְהָדָר חֲמָשָׁה וְהִ"ה אֶפְּיָלוֹ טוֹבָה: **שָׁלָה**
יִגְמֹר. **יִגְמֹר.** אֲשׁוּיָּהּ וּמוֹת: **בְּרָגְלוֹ.** מִפְּנֵה בְּרָגְלוֹ לִכְאֹן וּלְכַאֵן דָּרָךְ
לְיִכְרֹם לָלֶחֶם הוּא טָלוּל: **טוֹבָה לְכֹרֶם.** מוֹכַח מִיֵּלֶחַ דְּהוֹקֶלָה
לְאֹדֹר: **לְהַסְפֵּק.** לְהַאֲרִיל לְבַהֲמָמוֹ:

אָמור דברי ר"ש ורבי אחא כו':

גלפני לניא. כנגד היכן פונה הדבר הזה האמור להיפך ר"ש ממזי מוקפה בכל מקום ובאן הוא ממזמר: לניא. להיכן כגון וצבי לנהרג כגני לניא הדברכות (דף תמ:). לפך. אצל צברי ממזי לא אורז הוא: לפך. חזי כור הוא ט"ו סאין: בד' וס' קופות סאין טפי לא. בקופות עזמן הוא יפנה וימלאם אם ירצה או שק בבחפיו שיעור קופה בפעם אחת אצל טפי להלך יותר מה' פעמים כגון לפנות בכלים קטנים וירצה בהילוך לא: למעוטי בהילוך עדיף. ואע"ג דלפוש משי הוא: או דילמא

ממעוטי משוי עדיף. ואם בא לפנות
בכלים קטנים כשיעור ה' קופות מותר.
ולרב חסדא קצעי לה דלמא ה'
דוקא: ב' וצט"ו. קס"ד אקופות
האי לומר שפסגה בקופות קטנות
ויורה בשילוך: אכדן קאי. ולא
פליגי והכי קאמר ב' צט"ו יפנה
בזאות ה' קופות: הא דמשחקי חדא
חדא בקופה. הך דתמיא ד' וה' ולא
נחת למניינא דכדן איירי בכדן
גדולים דמשחקי חדא בקופה והך
דמתא ב' וט"ו אירי בכדים צינונים
ובכדים קטנים עשר דמשחקי מרי
מרי בקופה ט"ו דמשחקי מתא
מתא בקופה דקטנים: כי דקורי
דברפניא. ו בכדן של הרפניא:
איבעיא להו. אליבא דרב חסדא:
דחוק לתלמידים. שאין מקום לתלמידים
להושיע: וואי. פנה את העומרים
לחורמלי ושיאו ובפחות פחות מ'ד'
אחומות. ס"ט ועימר רבי. אלמא חד
גגצרא פנייהו: רבי ננפשיה עימר.
במתיה וכי אורחיה דנשיא בזהי:
דכשכמה ביהמ"ד. מדשוי להו במתני'
כי הדדי: מהשכמה ביה המדרש.
דמתא דידן אקדמה בירשא: אל נא
מכשכמו. והניחו והלך לקבל האורחיה:
ועוין חפלה. לכיון בתפלתו:

ה"ג

אחת הלך ר' חייא למקום אחד וראה מקום דרוח
ועימר ר' חייא כל השדה כולה ישמע מינה הכל לפי
או דילמא כל גברא וגברא מפני הנפשיה ת"ש ועימר
וילעולם כל חד וחד מפני הנפשיה: מפני האורחין ו
המדרש דתני מפני האורחין ומפני בטול בית המ
המדרש דתני מפני האורחין והדר ומפני בטול ביו
אורחין מהקבלת פני שכינה דכתיב ^וויאמר ^ה(ה') אם
ויראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם מדת ב"ו א
בהקדוש ברוך הוא כתיב ויאמר ^ה(ה') אם נא מצאתי
דברים אדם אוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קיימת
^ה(ה') ועיין תפלה והשכמת בית המדרש והמגדל בניו לתל
אלו דברים שאדם עושה אותם ואוכל פירותיהן בעול
ואם וגמילות חסדים והבאת שלום שבין אדם לח

של יין וכדי שמן, ותניא איך בעשר ובחמש עשרה. ואוקימנא להו דכ"ע מעוטס בהילוכא עדיף, אוקימנא, דא מתניתא דקרתין תמיש כין מירושא, חמש דרת גירלות ששן מיליחא קרפות ותיא ממדנה ובחמש עשרה, ששן דקרתין קמות ון בינוניתו שמנצאן ד' דותל כל קרפה, ואד' חמי ט"ו ו' חלת כדי בכל קרפה כנון דקורי הרפניא, פ"י כדות עושין בהרפניא הון קטנות ותרולות ו' ב' בקרפ, טנה סאה ובהינטיא סאה וחצי, והדרולה ג' סאן. ארובא איבעיא לן הון דקא מפנין ד' או ד' א' קרפות

שֶׁל בְּדֵי שֶׁמֶן וְשֶׁל בְּדֵי יֶיךָ
לֹא יֵצֵאוּ בָּסֵל וּבְקוֹפֵה
דְּחוּל אֲבָל הֵכָּה צְבִיתוֹ: דָּבָר
לֹא מֵצִי לְמִימָר לְמַעֲוֵטִי צִמָּה

ני אפילו טובא נמי
את האוצר שלא
זי אשוויי גומות אבל
ש"ש היא דלית ליה
זילין באוצר תחילה
כדי שיכנס ויצא
אמרת אין מתחילין
ביל ברנלוי בכניסתו
כנאה ^א צבורה בזמן
ותר להסתפק ממנה
להסתפק ממנה
מאת מתיר כלפי לייא
אחא גרבי שמעון
ותר כנאה ^א צבורה
ומי בר זכריה מארבי

בבכמה אמר ליה הרי
בבורה לתך איבעיא
פות דקאמר בארבע
לא אלמא למעוטי
למא למעוטי משוי
מפנין אפילו ארבע
מן ושל כדי יין ותניא
שרה מאי לאו בהא
י בהילוכא עדיף ומר
ף לא ידכ"ע מעוטי
ברת בעשר ובחמש
בדין קאי ולא קשיא

חד בקופה והא
וא דמשתקלי תלתא
וא איבעיא להו הני
ג דאית ליה אורחין
לפי האורחין ואת"ל
גברא מפני לכולהו
א מפני לנפשיה ת"ש

וַיֵּאָמֶר אֶחָד מֵהֶם אֶחָת הַלֵּךְ
קוֹם דַּחֹק לְתַלְמִידִים
מֵלֵאָה עוֹמְרִים וְעֵימָר
שִׁמְעַת מִיֵּנָה הַכֹּל לְפִי
אֲדָר הוֹשְׁעִיא פֶּעַם

לחלומידים ויצא לשד
האורחין ועדיין תבעי
רבי ולמעמך רבי בה
: א"ר יוחנן ג' גדולה
יש ורב דימי מנהרד
המדרש א"ר רב י
מצאתי חן בעיניך א
קמן יכול לומר לגדול
אמר רב יהודה בר
ו לעולם תבא ואלו ד
ד תורה וזהו את חס
הזה והקרן קיימת לו
י ו'ת"ת כנגד כולם

נ"א: עליון, אלא הצריך כל אחד לעצמו, וצ"ג זו. שפשוט, לשפוטם ברגליהם, בלשון ישמעאל מתור. ופינוי לבית המדרש, ודעתו מענין ד' ה' קופות, ה"מ לדבר, יאמר גדולה הכנסת אורחין, וכד' יוחנן

ואל דתנן ב' המביא (בבא דף טז:) כדי יין
היינו ממקום רחוק למחזו כעובדין
ע"מ למעושי בהלכות עיריף.
עדיף להביא דקמני ד' וה' קופות
אלא מצי סבר הכי דל"כ הוה ל"ה
למיתני בעשר וכו' כשיעור ה'
קופות וא"ת והא תנן בפרק אין
לערין (שם דף כה.)² שחטה בשדה לא
יביאנה במוט ובמוטה אלא מביאה
ללכדים אף על גב דמיפסא כהילוכא
ההוא שמי דאיכא טריחא ויור
ומדלי להביאה שלימה אי"נ משום
דמיחזי כמוליכה למכור בשוק והא

דאמיריין בריש שוואל (למקמ 97 קמח). הייז ליעבד דמילא בחצבא רבא תימלי בחצבא ווטא קא מפשא צהילוכא דמילא בחצבא ווטא תמלא בחצבא רבא קא מפשא צמשיא¹ התם כיון שנהגו למלאות המים בחצבא רבא או בחצבא ווטא קא לשם לשנות מכתום שנהגו² "אע"ב דאית דיה אורוחין מובא או דיעמא הבא לפי האורחין.

מכאן יש להוכיח דהא דתנן במתניתין
ד' ו' קופות היו אפי' בשביל אדם אחד
דאי' היו נמי לפי האורחין אמאי נקט
ד' ו' ועוד מדלא מספקא ליה אי חד
מפני כולהו או כל חד לנפשיה אלא
במא"ל הו' כל לפי האורחין משמע דה
אדם אמר אף על גב דאייתרמו ליה
אורחין טובא ליכא לאיסתפוקי ואי
לאיתרין דד' ו' קופות היו לפי
האורחין אכתי איכא לספוקי אי חד
גבירא מפני כולהו או כל חד מפני
לנפשיה אלא משמע דפשיטא דד'
וה' אינן לפי האורחין אלא אפילו
לדורך אדם אחד:

ולטעמיך רבי בנפשיה עימר.
פ' כל השדה כולה:
דבתיב ויאמר ה' אם נא
מצאתי חן וגו'. קסבר
כמאן דלמר בשצעות (דף לה):
דהאי השם קדש דליכא מאן דלמר
התם שפוא חול שצמלאים היה
מדבר שהיה מומינס:

אוכל מפירותיהן בעולם הזה.
 צפ"ק דקדושין (דף נט:)
 מפ' דהיינו אם היתה ^ט שקולה מכרעת
 דשכר מנזות בהאי עולם ליכא:
 כיון

ומצא שדה מלאה עומרים
 "חד גברא מפני ליה לכולא
 שיה עימר 'אלא צוה ועימר
 כנסת אורחין כהשכמת בית
 "אמר יותר מהשכמת בית
 "יה אמר רב יגדולה הכנסת
 "א תעבר וגו' א"ר אלעזר בא
 המתן עד שאבא אצלך ואילו
 "א א"ר אסי א"ר יוחנן הששה
 הכנסת אורחין וביקור חולים
 לכף זכות איני והא אנן ^עתנן
 גולם הבא ואלו הן כיבוד אב
 [הני אין מידי אחרניא לא]

הני

ר' של קורות, קורות נתנות זו על גב זו. גשש, בלשון אורחים והכנת מקום לשיטתם שניהם שוין בדבר מצור המדקתם מפני האורחין ומפני ביטול הבמ"ד ש'הן מ'הן אחד משני דברים שאדם אוכל מפריותיהן כיוצא'.

א ב מיי פצו מה' שבת
 הלכה טו עוש'ע שם:
 ב ג מיי שם הלכה יד
 וטו:
 ד טוש'ע שם ספי' ב:
 ה ו מיי וסמג שם
 עוש'ע שם סמג:
 ז מיי פי'ד מהלכות אכל
 הלכה ב:
 ח סמג עש' יב:
 ט ז מיי וסמג מהלכות
 דעות הלכה ז ופי'ג
 מהלכות סנהדרין הלכה י
 עוש'ע ח'מ סימן ז ספי'ג
 י:
 יא י מיי פ'ג מהלכות ט"ח
 ט"ח ב סמג שם עוש'ע
 י"ד סימן נטו ספי' יח:

מוסף תוספות

א. והכא גבי אורחין שרינן
לפנות כדי יין אפי'
ב. בקופות. ריע"ז. ג. גבי
בהמה מסוכנת. מוס'
ד. ה"ל"ש. ג. אלמא תרוייהו
שקולין. מוס' ה"ל"ש.
ז. אבל בדבר שאינו נוהג
תדיר, שפיר מבעיא ל'
לכתחילה הי מינייהו
עדיף. מוס' ה"ל"ש.

רב נסים גאון

במה שיעור בהוראה לתל-
מיה, ולתקן את חצי כור האה-
בה. כי מכור הוא כי אהה
המכור והתומר מדה אחת.
כי תרגום חבור כורא כורא
ששתת מורה כיחורקאל (כמ)
יאמיה והבה תוכן כמ)
למה, ואמר התרגום מכלת
היה, וכן טוסק דה ידי לכוך,
שכנס תלה סאין למסיב
שיעור כורא. והי תבדור לו
שיעור כי החומר הוא כור
שכנס תלה סאין, ואמר,
אחר כך כי עשרת הבטיס
החומר, נמצא שיעור הכור
אמר, ושם אמר (החומר)
והומר שיעוריה, ולתקן
שיעורים, ואמר חכמינו
נפסד דה תרגום (וחיוני) 94
אלו ארבעה שיעורים
נתיקם. החומר לו ולתק-
ן שכל מ"ה. נתיקין לו.
כי מכור הוא שני לתיסין.

בינו חננאל (המשך)

[illegible]

של אבנים, אבנים סדורות
מעל עירם ספינות. נגד,
שאר השמועה פשוטה היא.
כדור יהודה אמר שמואל
קרן קיימת לו לעולם הבא.